

Dodatek B: Svalové testování

Předcházející část: Příloha A – Mapa Vědomí

Obecná informace

Energetické pole vědomí je neomezená dimenze. Konkrétní hladiny jsou ve vztahu s lidským vědomím a byly vytestovány od 1 do 1000 (viz Příloha A: mapa vědomí.) Tato energetická pole vyjadřují a ovládají lidské vědomí.

Všechno ve vesmíru vyzařuje určitou frekvenci nebo aktuální energetické pole, které zůstává v poli vědomí trvale. Tak každá osoba nebo bytost, která kdy žila, a všechno, co s ní souvisí, včetně jakékoliv události, myšlenky, pocitu, jednání nebo postoje, je natrvalo zaznamenáno a může se kdykoli v současnosti nebo v budoucnosti znovu oživit.

Technika

Reakcí na svalové testování je prostě zareagování „ano“ nebo „ne-ano“ (ne) na určitý podnět. To se obvykle provádí s člověkem, který natáhne ruku, a testující lehce zatlačí dvěma prsty na jeho zápěstí. Obvykle má testovaný v sobě něco, co se má rukou toho druhého otestovat nad jejich solárním plexem. Testující řekne testovanému subjektu „zatlač proti“, a pokud je pro testovaného testovaná záležitost přínosná, zareaguje jeho ruka silně. Pokud má na něj nepříznivý vliv, jeho ruka zareaguje slabě. Reakce je velmi rychlá a lapidární.

Je důležité poznamenat, že k dosažení přesné odpovědi je nutné, aby se záměr, testující i testovaný nacházeli na vibrační rovině vyšší než 200.

Zkušenosti z internetových diskusních skupin ukázaly, že mnozí studenti získali nepřesné výsledky. Další výzkum prokázal, že na vibrační rovině 200 existuje ještě třicetiprocentní pravděpodobnost, že dojde k chybnému výsledku. Čím vyšší je úroveň vědomí testovacího týmu, tím přesnější jsou výsledky. Nejlepším přístupem je přístup jednoho z klinických oddělení, které před zahájením testování používalo prohlášení „Ve jménu nejvyššího dobra _____ se testuje jakožto pravdivé. Více než 100, více než 200,“ atd. Zasazení do kontextu „Ve jménu nejvyššího dobra“ zvyšuje přesnost, jelikož překračuje egoistické osobní zájmy a motivace.

Po mnoho let byl test považován za lokální reakci akupunkturního těla nebo imunitního systému. Pozdějším výzkumem se ale zjistilo, že reakce vůbec není lokální tělesnou reakcí, že je to obecná reakce samotného vědomí na energii nebo podstatu tvrzení. Co je pravdivé, prospěšné nebo život podporující, vyvolá pozitivní odpověď, která vyplývá z neosobního pole vědomí, přítomného v každém, kdo je živý. Tato pozitivní odezva se projeví prostřednictvím silné reakce tělesného svalstva. S tím je propojená i reakce pupilární (při nepravdě se zornice rozšíří a při pravdivosti se stáhnou) a změny ve fungování mozku, jak bylo zjištěno pomocí magnetické rezonance. (Jako indikátor je nejvhodnější deltový sval, nicméně je možné použít kterýkoliv z tělesných svalů).

Než se položí otázka (ve formě prohlášení), je nutné získat svolení čili říci „Mám svolení zeptat se na to, co mám na mysli“ (ano/ne). Nebo „Toto testování slouží nejvyššímu dobru.“

Je-li tvrzení je nepravdivé nebo jeho význam je škodlivý, svaly v odezvě na povel rychle zeslábnu, 'odmítnou'. Znamená to, že podnět je negativní, není pravdivý, je proti životu, neboli odpověď zní „ne“. Reakce je rychlá a má krátké trvání. Pak se tělo rychle zotaví a obnoví se normální svalový tonus.

Existují tři způsoby testování. K tomu, který se používá v oblasti výzkumu a také se nejvíc používá všeobecně, jsou nutné dvě osoby: testující a testovaný objekt. Preferuje se klidné prostředí, bez hudby na pozadí. Testovaná osoba zavře oči. *Testující musí položit otázku ve formě **prohlášení***. Na toto tvrzení se pak může prostřednictvím svalové reakce objevit odpověď „ano“ nebo „ne“. Nesprávným způsobem by bylo například se zeptat „Je tenhle kůň zdravý?“ Správný způsob je prohlásit „Tento kůň je zdravý,“ nebo naopak „Tento kůň je nemocný.“

Po dotyčném prohlášení testující řekne testovanému subjektu, který drží nataženou ruku rovnoběžně se zemí, „odporuj“. Testující pak náhle s mírnou silou zatlačí dvěma prsty na zápěstí natažené ruky. Ruka testované osoby buď zůstane silná, což znamená „ano“, nebo zeslábne, což značí „ne-ano“ (ne). Odezva je krátká a okamžitá.

Druhá metoda je kroužková metoda, kterou může provádět člověk sám. Palec a prostředník jedné ruky se pevně tisknou k sobě v konfiguraci 0 a zahnutý ukazováček druhé ruky se pokusí je od sebe odtrhnout. Odpovědí tu je zřetelný rozdíl v síle mezi „ano“ a „ne“.

Třetí metoda je nejjednodušší, ale stejně jako ostatní vyžaduje určitou praxi. Zvedneme prostě ze stolu do výše pasu těžší předmět, například velký slovník nebo pár kostek. Udržujeme v mysli představu nebo tvrzení, které má být otestováno, a pak zátěž pozvedneme výše. Pak naopak udržujeme v mysli něco, o čem je známo, že pravdivé není. Zjistíme, že když se v mysli udržuje pravdivé tvrzení, zvednutí je snadné, a když je obsah nesprávný (není pravdivý), je nutné ke zvednutí zátěže větší úsilí. Výsledky lze ověřit pomocí zbývajících dvou metod.

Testování konkrétních úrovní

Kritický bod mezi pozitivním a negativním, pravdivým a nepravdivým, nebo mezi tím, co je konstruktivní a co destruktivní, je na úrovni 200 (viz Mapa v příloze A). Cokoliv co je nad 200 nebo co je pravdivé subjekt ruku posílí; cokoliv nižšího než 200 nebo nepravdivého způsobí, že ruka zeslábne.

Je možné otestovat cokoliv z minulosti nebo ze současnosti, včetně představ nebo tvrzení, historických událostí nebo osobností. Nemusí to být vyjádřeno slovně.

Numerické testování

Příklad: “ Učení Ramany Maharišiho reaguje na úrovni vyšší než 700.” (ano/ne).
Nebo: „Hitler vytestován na 200.“ (ano/ne). „Když mu bylo dvacet.“

(ano/ne). „Třicet.“ (ano/ne). „Čtyřicet.“ (ano/ne). „V době jeho smrti.“ (ano/ne).

Aplikace

Svalové testování nelze použít k předpovídání budoucnosti; jinak tu nejsou žádná omezení, pokud jde o to, na co se ptáme. Vědomí není v čase nebo prostoru omezeno ničím, nicméně svolení může být odepřeno. Pro dotazování jsou k dispozici všechny aktuální nebo historické události. Odpovědi jsou neosobní a nejsou závislé na přesvědčení testujícího nebo testovaného. Například protoplazma reaguje na škodlivé podněty a krvácení těla odtažením. Jsou to vlastnosti těchto testovaných materiálů a jsou neosobní. Vědomí skutečně zná jen pravdu, protože jen pravda má skutečnou existenci. Nereaguje na nepravdivost, protože ta ve skutečnosti neexistuje. Také nemusí přesně reagovat na nepoctivé nebo egoistické otázky.

Přesně řečeno, vytestovaná reakce znamená buď „je k dispozici“, nebo „není k dispozici“. Stejně jako řekneme při použití elektrického spínače, že elektrina „je k dispozici“, a když použijeme pojem „není k dispozici“, znamená to, že tu prostě není. Ve skutečnosti tu není žádná taková věc jako ne-bytí. Je to subtilní konstatování, ale je rozhodující pro pochopení povahy vědomí. Vědomí je schopné rozpoznat jedinečnou pravdu. Na nepravdivost prostě nezareaguje. Podobně jako zrcadlo odráží obraz jen v případě, že je tu nějaký objekt, který může zrcadlit. Pokud není k dispozici žádný objekt, neobjeví se ani žádný zrcadlený obraz.

K testování úrovně

Testované úrovně se vztahují k určité referenční stupnici. Abychom dospěli ke shodě s údaji, které jsou uvedeny v grafu v dodatku A, je třeba odkázat na tuto tabulku, nebo říci, že „na stupnici lidského vědomí od 1 do 1000, kdy 600 znamená osvícení, toto __ vibruje na __ (číslo)“. Nebo „Na stupnici vědomí, kde 200 je úroveň pravdy a 500 je úroveň lásky, toto tvrzení vibruje na __.“ (uvede se určité číslo).

Obecná informace

Lidé obvykle chtějí zjistit, co je pravda a co pravda není. Konstatování proto musí být velmi konkrétní. Je třeba se vyhnout používání obecných pojmů, jako je například zájem o dobrou práci. Dobrou v jakém směru? Pokud jde o peníze? O pracovní podmínky? O příležitost se prezentovat? O spravedlivého šéfa?

Odbornost

Dobrá obeznámenost s testováním vede k větší zkušenosti. Začnou se objevovat správné otázky a mohou začít být až překvapivě přesné. V případě, že testující a testovaný nějakou dobu spolupracují, jeden z nich nebo oba se vyvíjejí, může začít docházet až k ohromující přesnosti a schopnosti položit tu pravou otázku, a to i přesto, že předmět je jednomu z nich úplně neznámý. Například testující ztratil nějakou věc a začíná slovy: „Nechal jsem to ve své kanceláři.“ (Odpověď: Ne) „Nechal jsem to v autě.“ (Odpověď: Ne) Najednou testovaný subjekt tu věc téměř uvidí a řekne: „Zeptej se, jestli je na zadní straně dveří do koupelny.“ Testující pak řekne: „Objekt visí na zadní straně dveří do koupelny.“ (Odpověď: Ano.) V

tomto konkrétním případě testovaný subjekt ani nevěděl, že testující zastavil u jedné benzínové pumpy, aby doplnil benzín, a nechal tam bundu viset na toaletě.

Lze získat jakékoliv informace o čemkoliv ze současnosti nebo z minulosti, závisí to jen na tom, jestli se k tomu získá předem svolení. (Někdy člověk dostane odpověď „ne“, snad z karmických nebo z jiných neznámých důvodů.) Přesnost je možné snadno ověřit křížovou kontrolou. Pro každého, kdo se učí této technice, je okamžitě k dispozici víc informací, než jaké by se daly získat ze všech počítačů a knihoven na světě. Možnosti jsou tedy zřejmě neomezené a vyhlídky skutečně berou dech.

Omezení

Test je přesný pouze tehdy, když testované osoby samy vibrují výše než 200, záměr použít testování je jednoznačný a vibruje nad 200. Je nutná nepředpojatá objektivnost a ochota hledat pravdu, spíše než subjektivní názor. Takže se pokusme ověřit, co vylučuje přesnost. Z dosud neznámých důvodů nedokáže používat kineziologickou testovací techniku přibližně 10% populace. Z důvodů, které ještě neznáme, manželské páry někdy nejsou schopné vzájemně se testovat a musí si jako partnera pro testování najít třetí osobu.

Vhodným subjektem pro testování je člověk, jehož ruka zareaguje silně při pomyšlení na někoho, koho vnímá pozitivně, a zeslábně, když udržuje v mysli něco negativního (strach, nenávisť, pocit viny, atd.). Např. Winston Churchill způsobí posílení reakce a Usáma bin Ládín její oslabení.

Občas i subjekt vhodný pro testování projevuje paradoxní reakce. Obvykle je možné to zharmonizovat poklepáváním na brzlík. (Rukou stočenou do pěsti se třikrát lehce zabuší do horní části hrudníku a s úsměvem se s každým úderem opakuje „ha-ha-ha“, současně s představou někoho nebo něčeho milovaného.) Dočasná nerovnováha se tak srovná.

Tato nerovnováha může být důsledkem nedávného setkání s negativními lidmi, poslouchání heavy-metalové rockové hudby, sledování televizních programů, obsahujících násilí, hraní agresivních videoher, atd. Negativní energie takové hudby působí škodlivě na energetický systém těla ještě půl hodiny po vypnutí hudby. Televizní reklamy nebo výjevy v pozadí jsou také častým zdrojem negativní energie.

Jak už bylo uvedeno, tato metoda rozlišování pravdy od nepravdivosti a testování úrovně pravdivosti má striktní požadavky. Vzhledem těmto omezením jsou k dispozici další informace k testovaným úrovním v příručce *Pravda vs. lež*.

Vysvětlení

Testování svalové síly nezávisí na osobním názoru nebo přesvědčení, je to neosobní odezva pole vědomí, stejně neosobní, jako je ve svých reakcích nezávislá protoplazma. Je možné prokázat, že testováním se objeví stejné odpovědi, ať jsou vyjádřené slovně, nebo se drží v tichosti v mysli. Znamená to, že testovaný subjekt není ovlivněn otázkou, protože ani neví, jaká otázka to je. Můžete to

ověřit následujícím cvičením:

Testující udržuje v mysli představu neznámého testovaného jedince a říká: „Obraz, který držím v mysli, je pozitivní“ (01' „pravda“, 01' „vibruje přes 200,“ atd.). Po pokynu testovaný subjekt pak odolává tlaku na zápěstí. Dokud testující udržuje v mysli pozitivní představu (např., Abraham Lincoln, Ježíš, Matka Tereza, atd.), sval ruky tetovaného bude silný. Když testující udržuje v mysli něco nepravdivého nebo nějakou negativní představu (například bin Ládina, Hitlera, atd.), ruka zeslábne. Jelikož testovaný subjekt neví, na co testující myslí, výsledky nejsou ovlivněné osobním přesvědčením.

Diskvalifikace

Obojí, skepse (160) i cynismus, stejně jako ateismus, vibrují na úrovni nižší než 200, protože vyjadřují negativní předsudek. Na rozdíl od nich hledání pravdy vyžaduje otevřenou mysl a poctivost, která neobsahuje intelektuální samolibost. Všechny negativní studie metodiky testování vibrovaly pod 200 (obvykle na 160), stejně jako samotní vyšetřovatelé.

Že i slavní profesori mohou fungovat na úrovni pod 200 se může zdát pro běžného člověka překvapivé. Takže negativní studie jsou důsledkem negativní předpojatosti. Jako příklad lze uvést plán výzkumu Francise Cricka, který vedl k objevu dvojité šroubovice DNA, vytestovanému na 440. Jeho poslední výzkumný plán, jehož záměrem bylo ukázat, že vědomí je pouhým produktem neuronální aktivity, reagoval pouze na úrovni 135. (Byl ateistou.)

Neúspěšnost výzkumníků, kteří buď sami, nebo svým chybným plánem výzkumu reagovali pod 200 (obvykle na 160), potvrzuje pravdivost právě té metody, o níž prohlašovali, že dokážou její nesprávnost. Měli dojít k negativním výsledkům, a to také udělali, což paradoxně dokazuje přesnost testování rozdílu mezi nestrannou poctivostí a nepoctivostí.

Jakýkoliv nový objev může narušit pečlivě vytvořený plán a být vnímán jako hrozba pro dosud převažující přesvědčení. Že výzkum vědomí ověřuje duchovní realitu, vyvolává samozřejmě i prudký odpor, protože je to ve skutečnosti přímá konfrontace s nadvládou narcistického jádra ega, které je od svého vzniku sebevědomé a umíněné.

Pod úrovní vědomí 200 je porozumění omezené převažováním nižší mysli, která je schopná rozpoznat fakta, není ale ještě schopná pochopit, co se rozumí pod pojmem pravdivost (směšuje *res interna* s *res externa*)[1] a že pravdivost má fyziologické doprovody, odlišné od těch, které vznikají při nepravdě.

Navíc se pravda vycítí intuitivně, o čemž svědčí používání hlasové analýzy, studie o řeči těla, reakce zornice, EEG změny v mozku, výkyvy v dýchání a krevním tlaku, galvanické reakce kůže; lze je zjistit i proutkařením a dokonce i Huna technikou, měřící vzdálenost, do které aura vyzařuje z těla. Někteří lidé mají velmi jednoduchou techniku, která používá stojící tělo jako kyvadlo (s pravdivostí padá směrem dopředu a s nepravdivostí směrem dozadu).

Zasazením do pokročilejšího kontextu vyjde najevo, že principy, které jsou převážně pravdivé, nemohou být vyvráceny nepravdou o nic víc, než může být světlo vyvráceno tmou. Nelineární nepodléhá omezení lineárním. Pravdivost je paradigma odlišné od logiky, není proto prokazatelné, jelikož to, co je prokazatelné, vibruje pouze na úrovni 400. Metodika výzkumu vědomí probíhá na úrovni 600, která je na rozhraní mezi lineární a nelineární dimenzí.

Nesrovnalosti

K rozdílům v testování může dojít během času nebo u různých výzkumníků z řady důvodů:

1. U situací, lidí, politiky, postojů a přístupů došlo během doby ke změně..
2. Když se lidé něčeho drží v mysli, mají sklon používat různé smyslové formy, to znamená vizuální, senzoryckou, sluchovou, nebo pocitovou. Vaše matka by tudíž mohla jevit tak, jak vypadala, jak se vnímala pocitově, sluchem, atd., nebo Henry Ford by mohl být testován coby otec, jako průmyslník, z hlediska jeho působení na Ameriku, jeho antisemitismu, atd.
3. Přesnost se zvyšuje s úrovní vědomí. (Nejpřesnější je počínaje 400 a výše.) Je možné určit kontext a držet se převažující modality. Stejný tým používající stejnou techniku bude mít výsledky vnitřně konzistentní. Odbornost se rozvíjí s praxí. Nicméně existují někteří lidé, kteří nejsou schopni vědeckého, nezávislého přístupu a nedokážou být objektivní, pro ty metoda testování tedy nebude přesná. Oddanosti a zaměřenosti na pravdivost se musí dávat přednost před osobními názory a snahou dokazovat je jako 'správné'.

Poznámka

I když bylo vyzpozorováno, že tato technika nefunguje u lidí, nacházejících se na úrovni nižší než 200, docela nedávno se navíc zjistilo, že tato technika nefunguje, pokud osoby provádějící testování jsou ateisté. Může to být pouhý důsledek skutečnosti, že ateismus vibruje pod hladinou 200 a že toto negování pravdy nebo Božství (vševědoucnosti) nevěřícího karmicky diskvalifikuje, stejně jako nenávisť vylučuje lásku.

[1] *Res externa* je to, co se děje ve vnějším světě, *res interna* jsou pocity, myšlenky a představy, které o tom máme (pozn. překl.)

Následující část: [Příloha C – 0 autorovi](#)